

**ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОСВІТНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ
ГРОМАД ЩОДО ВИВЧЕННЯ, РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ТА
ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ПРИРОДООХОРОННИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

Марценюк Т. І. вчитель біології, вчитель вищої категорії, вчитель методист

Щербань М. М. вчитель фізики та математики, вчитель вищої категорії,
вчитель методист,

*Полтавська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів № 10 імені В. Г. Короленка
Полтавської міської ради Полтавської області.*

У сучасному світі проблема взаємодії людини і природи стоїть дуже гостро. Причиною цього є недостатнє розуміння в суспільстві правильних пріоритетів збереження навколишнього природного середовища та переваг його сталого розвитку.

Під природоохоронними технологіями захисту навколишнього природного середовища розуміють комплекс технологічних, технічних і організаційних заходів, направлених на зниження чи повне виключення антропогенного забруднення біосфери [3].

Метою просвітницької діяльності в громаді щодо вивчення, розповсюдження та впровадження сучасних природоохоронних технологій є формування основ інженерно – технічних знань і практичних навичок по методам та технологіям захисту навколишнього середовища, розвиток нових природоохоронних технологій для забезпечення високих екологічних показників і захисту природного середовища. Також важливо знати теоретичні засади геоecологічних проблем та вміти їх аналізувати.

Просвітницька діяльність у цьому напрямку має такі цілі:

- удосконалення екологічної освіти населення;
- вирішення екологічних проблем і мінімізація наслідків стихійних лих і катастроф;
- розробка заходів по ліквідації наслідків геоecологічних катастроф;
- оцінювання геоecологічних ситуацій і потенціальних ризиків при

проектуванні природно-антропогенних систем;

– прогнозування наслідків впливу природних процесів на геологічне середовище і природно-антропогенні системи;

– зведення до мінімуму впливу антропогенної діяльності на геологічне середовище[2];

Для організації просвітницької діяльності мають бути розроблені інформаційні, методичні, дидактичні і навчальні матеріали, а також забезпечити відкритий доступ до них в електронному форматі;

Велику роль в організації просвітницької діяльності грає впровадження вивчення природоохоронних технологій в закладах освіти і підвищення кваліфікації, підтримка та сприяння розвитку існуючих еколого-просвітницьких центрів, які функціонують на базі навчальних закладів, громадських організацій, установ природнозаповідного фонду, літніх таборів, дослідницьких центрів, шкільних екологічних гуртків, проведення конференцій, семінарів, вебінарів, організація виставок, конкурсів, фестивалів та інших заходів з екологічної тематики, проведення заходів, спрямованих на підвищення обізнаності громадськості про оцінку впливу на довкілля та стратегічну екологічну оцінку, забезпечення прав територіальних громад на належне інформування про плановану діяльність та оцінку впливу на довкілля, забезпечення розроблення методичних матеріалів та організація семінарів для територіальних громад щодо проведення стратегічної екологічної оцінки планів просторового розвитку[1].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 квітня 2021 р. № 443-р

2. Концепція збереження біологічного різноманіття України. Затверджена Постановою Кабінету Міністрів України від 12.05.1997 р. № 439.

3. Гуренко І. В. Природоохоронні технології / І. В. Гуренко, М. В. Чумак // Інформаційні технології: наука, техніка, технологія, освіта, здоров'я = Information technologies: science, engineering, technology, education, health : тези

доп. 30-ї Міжнар. наук.-практ. конф. MicroCAD-2022, 19-21 жовтня 2022 р. / ред. Є. І. Сокол ; уклад. Г. В. Лісачук. – Харків : НТУ "ХПІ", 2022. – С. 240.

ТРАНСКОРДОННЕ ПРИРОДООХОРОННЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗБЕРЕЖЕННЯ БІОРІЗНОМАНІТТЯ (КЕЙС КАРПАТСЬКОГО ЄВРОРЕГІОНУ)

Маслош А.І., студент

Циганок Є.Ю. – доктор філософії з географії, асистент кафедри фізичної географії та геоекології

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Розвиток транскордонного співробітництва у сфері природокористування визначається як один із сучасних ефективних напрямів реалізації регіональної політики прикордонних територій України. Надзвичайна кількість різноманітних унікальних екосистем та ландшафтів, багатий видовий склад флори і фауни потребують ефективного управління природними ресурсами, активної міжнародної співпраці задля збереження та відновлення природного потенціалу регіонів [1].

Єврорегіон – це юридично оформлена (за нормами Ради Європи) територія транскордонного співробітництва між територіальними громадами або місцевими органами влади прикордонних регіонів двох або більше держав, які мають спільний кордон [2]. Одним із прикладів успішної реалізації транскордонного співробітництва України є Карпатський Єврорегіон – міжрегіональна асоціація, угоду про створення якої було підписано міністрами закордонних справ України, Угорщини, Польщі та Словаччини 14 лютого 1993 року в м. Дебрецен (Угорщина) [3]. Згодом до діяльності Карпатського Єврорегіону долучилася також Румунія (рис. 1).

У 2003 році прийнято Рамкову Конвенцію про охорону та сталий розвиток Карпат, яку підписано міністрами України, Чехії, Словаччини,